

ABONAMENTUL

Pe un an . . . 24 Cor.
Pe o jum. de an 12 "
Pe trei luni . . . 6 "

Pentru România şi
străinătate:
Pe un an . . . 40 lei.
Pe o jum. de an 20 "

TELEFON Nr. 226.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ZIAR POLITIC NAŢIONAL.

REDAŢIA
ŞI ADMINISTRATIA
Str. Prundului Nr. 15

INSERATELE
se primesc la admini-
straſia. Preţul după tarifi
şi învolak.

Manuscrisele nu se în-
napoiak.

Distingerea regimentului

de inf. Nr. 50 cu „Crucea de fer“.

Zilele trecute am înregistrat ştirea, ce ni s'a comunicat în mod particular, că Maj. Sa împăratul Wilhelm a conferit regimentului de inf. Nr. 50 un steag cu crucea de fer pentru vitejia dovedită de ofiſeri şi soldaſii acestui regiment pe câmpul de luptă.

Ştirea aceasta, care desigur a umplut de mândrie toate inimile româneşti, ne-o confirmă astăzi dl căpitan Bayer, fost ofiſer în acest regiment şi actualmente şeful spitalului de rezervă din Braşov (Casarma Neagră) prin următoare scrisoare în limba germană:

Löbliche Redaktion!

Mit Freude theile ich der löbl. Redaktion mit, dass das Karlsburger Infanterie-Regiment Nr. 50 — rumänischer Nationalität — welches das einzige in der Monarchie ist, das für sein standhaftes Ausharren in der beschworenen Treue die goldene Medaille auf der Regiments-Fahne trägt, jetzt vom Kaiser Wilhelm in ähnlicher Weise ausgezeichnet wurde, indem er dem 50. Regiment, das auf dem russisch-polnischen Kriegsschauplatz vereint mit den tapferen reichsdeutschen Truppen kämpft, eine Fahne zusandte, auf welches das

„Eiserne Kreuz“
befestigt ist.

Mit Hochachtung
Bayer, Hauptmann.

Pe româneşte:

Onorată redacſie!

Cu bucurie comunic onor. red. că regimentul de infanterie Nr. 50 din Alba-Iulia — de naſionalitate română — singurul regiment din Monarchie, care poartă pe drapelul regimentului medalia de aur pentru ſinuta sa constantă în credinſa jurată, a fost distins acum de împăratul Wilhelm în mod analog, dăruind regimentului 50, care se luptă pe câmpul de răboiu din Polonia rusească alături de trupele viteze imperiale germane, un steag, pe care este fixată

„Crucea de fer“.

Cu stimă
Bayer, căpitan.

Regimentul de infanterie Nr. 50, care dela înfiinſarea sa în anul 1762 de către neuitata împărăteasă Maria Terezia, a fost o glorie a armatei

noastre şi mândria neamului românesc, a primit acum, tot pentru calităſile eminente militare prin cari s'au distins moşii şi strămoşii actualilor soldaſii, şi înalta distincſiune a împăratului Wilhelm — distingerea cu un drapel cu ordinul „Crucci de fer“.

O confirmare mai strălucită a fidelităſii şi vitejiei soldatului român în zilele grele, prin care trece patria noastră, mai rar se va găsi în istoria, ce se va scrie despre răboiul, în care stăm încinşi şi a cărui sfârşit astăzi încă nu se poate prevedea.

Prin aceiaş credinſă către Tron şi patrie, pe care regimentul 50 a dovedit-o în mod strălucit în anii vijelioşi ai revoluſiei 1848—49, s'a distins şi în răboiul actual, ceea-ce a atras regimentului recunoştinſa puternicului împărat al Germaniei. Şi precum »Crucea de fer« de pe steagul regimentului dăruit de împăratul Wilhelm va grăi generaſiilor viitoare despre jertfele de sânge româneşti aduse pe altarul patriei în răboiul actual, tot astfel va rămânea pentru toate timpurile ca un document viu şi neperitor despre credinſa şi fidelitatea poporului român ordinul împărătesc din anul 1851 de următorul cuprins:

Batalionul prim al regimentului grăniſeresc român Nr. 2, astăzi având numirea Principele Thurn şi Taxis Nr. 50, a ştiut să susſină jurământul său în cele mai grele împrejurări; n'a dat ascultare nenumăratelor amăgiri şi surd a rămas la toate promisiunile strălucite făcute de capii răscosei. Toate ameninſările duşmanului de a-l declina, nu-l putură sili să-şi calce jurământul, toate aceste încercări le-a respins cu dispreţ, toate mustrările le-a suportat cu onoare ſinându-se de jurământul făcut. Şi când batalionul a fost copleşit de o putere absolută, când a fost despărſit, desarmat şi declarat de prins, a ştiut să-şi măntuiască steagul.

Onorând o astfel de credinſă rară şi fiind să păstreze acestui steag o vecinică amintire, îi dăruiesc o medalie de aur cu chipul meu şi cu cuvintele: »Pentru nestrămutata statornicie în credinſa jurată la anul 1848«.

Această medalie să stărne la toate prilejurile sărbătoreşti de steagul batalionului şi aşa să se poarte.

Schönbrunn, la 27 August 1851.

Franz Josef m. p.

În faſa acestor fapte ne închinăm, iar glasurile aceloră dintre compatrioſii noştri, cari şi astăzi încă mai cutează să tragă la îndoială credinſa şi vitejia neamului românesc, trebuie să amuſească.

Redeschiderea parlamentului român.

Bucureşti 29 Ian. 1915.

Eri, Joi, s'a redeschis sesiunea parlamentară, care, fiind întrunită tocmai într'un timp când evenimentele externe pot aduce surprinderi neaşteptate şi adânc tăietoare în viaſa statului român, va oferi un îndoit interes, iar lucrările parlamentare, ce se vor săvârşi, vor avea o deosebită importanſă.

În şedinſa de eri a camerei d-l ministru de interne a depus proiectul pentru controlul străinilor, proiectul privind la fabricarea şi transportul explozivilor şi la vânzarea şi portul armelor.

Se admite urgenſa cerută de guvern.

Se mai depune proiectul pentru autorizarea Eforiei Spitalelor Civile să îtrebulnſteze excedentul pe 1913 şi 1914.

D-l Becescu-Silvan interpelează pe d-l prim-ministru cerând, să ia măsură ca în timp de campanie mai ales prescripſiunile şi dispoziſiile sanitare luate de medicii de trupe să nu mai fie anihilate prin contra-ordine de comandanſii de unităſi cum s'a întâmplat în 1913. Mai cere ca învăſătorilor cari au reuşit la examenul de sublocot. să li se acorde gradul obſinut, iar celalſii neavansaſi să fie avansaſi la gradul de plutonier. Mai cere dosarele anchetelor ce s'au făcut asupra celor ce se petrec la mănăstirile Chelă şi Suzana.

D-l C. Mille întreabă pe d-l prim-ministru dacă nu crede de cuviinſă să modifice legea măsurilor excepſionale care conſine părſi vexatorii şi obscure, întreabă în acelaş timp pe d-l ministru de comerſ dacă nu crede necesar să aducă o lege care să pue frâu speculei societăſilor de asigurare, în special în ce priveşte asigurările pentru răboi.

După aceste camera a trecut în secſiuni spre a lua în cercetare proiectele depuse.

În şedinſa Senatului d-l G. C. Dobrescu a cerut din nou să se pună la ordinea zilei interpelarea anunſată acum două luni în chestiunea externă.

Preşedintele Missir răspunde: La 9 Dec. a fost din nou discuſie asupra acestei chestiuni când dv. înſelegere cu d. prim-ministru aſi convenit să se pue la ordinea zilei când va încuviinſa aceasta şi d. prim-ministru.

D. B. Missir aminteşte apoi cutremurul catastrofal din Italia la care Senatul român ia o parte mare de compasiune şi doreşte ca suferinſele îndurate de ſara soră să se aline cât mai curând.

Propunerea d-lui Missir de a se trimite o telegramă de condoleanſe Senatului Italian e primită cu aplauze. După aceste şedinſa se ridică.

În jurul unor manifestaſiuni recente.

Dl George Diamandy, directorul teatrului Naſional din Bucureşti, plecând din ſară în străinătate a fost primit la Roma şi la Paris, ca reprezentant al unei ſări latine, cu multe simpatii. În toate înauſetite rostite de bărbaſii italieni şi francezi la banchetele date în onoarea dlui Diamandi s'au arătat marile simpatii de care se bucură România în cercurile largi ale Italiei şi Franſei.

Până aici manifestaſiunile aceste fireşti n'ar fi produs nedămerii în ochii nimănui, dar cu prilejul acestor manifestaſii, dl Diamandy a trecut pe terenul politic-răboinic şi a riscat între altele afirmarea prin toate şi prin presa italiană şi franceză, că România va intra cel mai târziu la 15 Martie în răboiu în contra Austro-Ungariei şi Germaniei.

În faſa acestor declaraſii, cari au surprins şi au produs mare svon p'în presa străinătăſii, organul oficios al guvernului român »Viitorul« ſine să facă sub titlul de mai sus următoarele constatări îndreptăſite, cari desigur vor afla aprobare în toate cercurile politice române:

„Nimeni — de sigur — nu poate fi oprit să-şi manifeste nici părerile personale, nici sentimentele în cursul evenimentelor actuale sau viitoare. oricât de grave ar fi ele.

Totuşi ſinând seamă tocmai de starea de spirit caracteristică din ſările prinse deja în lupta mare de astăzi, este bine ca vorbele noastre ale tuturor să ne fie cu îngrijire cumpănite.

„Altfel ele pot da naştere la comentarii, al căror înſeles s'ar putea întâmpla să depăşească cu mult intenſiunile sau gândurile aceloră, cari le-au rostit.

„Ar fi de prisos să insistăm asupra faptului, că acſiunea unui Stat, — ale cărui permanente interese trebuiesc să facă obiectul preocupării de fiecare minut a factorilor cu răspundere — nu poate fi angajată decât de organele, cari au în alcătuirea Statului şi dreptul, şi putinſa s'o facă.

„Indicarea de mai înainte de către personalităſi particulare — ori care ar fi însemnătatea lor — a atitudinii unui Stat şi fixarea chiar a epocii, în care această atitudine trebuie să ia fiinſă, este cu neputinſă căci ar dovedi nu numai temeritate, dar şi lipsă de grijă pentru impresiunea de puſin seriositate, pe care o astfel de atitudine ar putea-o proiecta asupra ſării însăşi.“

SITUAſIA pe câmpul de răboiu.

Azi dimineaşă am primit dela biroul de presă al prim-ministrului următoarele comunicate oficiale telegrafice:

Situaſia în nordul monarhiei.

Budapesta 29 Ian. Din marele cartier general al nostru se comunică oficial cu data de azi:

S'au pornit minsori mari. În Galiſia şi în Polonia au fost mai mult numai ciocniri mici de patrulare şi unde a permis situaſia s'au desfăşurat şi câteva lupte de artilerie.

În Carpaſi i-am respins pe Ruşi spre vest dela pasul Uzsook cauzându-le mari pierderi. I-am respins apoi iarăş pe înălſimile de deasupra pasurilor făcând din nou prizonieri 400 de soldaſi duşmani.

În Bucovina e linişte.

General de divizie Höfer, locſiſitorul şefului de stat major.

Pe frontul anglo-franco-ruso-german.

Berlin 29 Ian. Buletinul oficial al marelui cartier general german e pentru azi următorul:

Pe câmpul de operaſii dela vest: O escadră germană de aeroplane a aruncat cu ocazia unui raid de noapte bombe asupra magazinelui de muniſii şi provizii militare a cetăſii din Dünkirchen.

Am respins atacul îndreptat asupra noastră la Dumag, spre nord-vest dela Nieuport.

Am respins printr'un atac de noapte pe duşmanul, care se vârăse într'una din poziſiile noastre.

Spre sud dela canalul Labasse Englezii au încercat printr'un atac să-şi reocupe poziſiile, pe cari le luaserăm mai înainte dela ei. Acest atac însă l'am respins cu uşurinſă.

Pe celelalte părſi ale frontului n'a obvenit nici o schimbare mai esenſială.

Pe câmpul de operaſii dela est: Am zădărnicit atacul pe care Ruşii l'au îndreptat în contra noastră la Kussen, spre nordost dela Gumbinnen, cauzând duşmanului pierderi grele. În partea nordică a Poloniei n'a obvenit nici o schimbare. Spre nord-ost dela Belimow şi spre est dela Lovic trupele noastre au scos pe duşman din propriile-i poziſi pătunzând în poziſiile principale ruseşti.

In exil.

O puternică doză de optimism — parte înăscut parte cultivat cu îngrijire — mi-a făcut în viaſă bune servicii, de câte ori soartea m-a pus în faſa unei situaſii anevoioase.

Când a patra zi de Crăciun — după o călătorie oboşitoare de trei zile şi trei nopſi — am ajuns în satul şvabocroat de lângă graniſa Austriacă, în care va trebui să-mi petrec zilele, până la finea răboiului, m'a cuprins pe un moment un fel de revoltă, căreia i-a urmat o adâncă depresivne sufletească.

Dar fondul optimist al sufletului meu a biruit şi deastădată gaurile negre.

M'a venit în minte reſeta sau maxima vieſii mele, care mi-a ajutat în multe clipe de desnădejde:

— ſiſi merge rău, e drept! Dar te cutegă la acel, căroră le este şi mai rău decât ſie».

Şi când m'am văzut în oda'bina încălătită, şi mi-am odhănit oasele trude, de drumul lung, într'un pat curat şi bine aşternut, mi-am adus aminte de milioanele de camarazi, cari scri-

buresc şi înghiaſă în tranşeele din Galiſia espuşi vântului şi ploii, gloanſelor şi a şrapnelor.

O linişte binefăcătoare s'a lăsat peste întreaga mea cugetare adineaori atât de răzvrătită.

Când cugetarea e îndreptată odată într'o direcſie mai luminoasă, ſiſi caută ea însăşi noi raſionamente menite să o sprijinească pe calea apucată.

E drept că sunt ca într'un exil, mi-am zis atunci. Peste 700 kilometri, mă despart de oraşul unde mi-am rămas toſi cei mai dragi ai mei!

Dar, căſi din cel duşi pe câmpul de luptă nu ar schimba bucuros o mine? Şi câte soſii şi căſi copii nu s'ar culca în fiecare seară cu mai puſină grijă în suflet, dacă ſiſi-ar ſiſi soſul sau părintele — ce-l drept departe — dar totuşi la adăpost de primejdiiile luptelor?

Şi apoi ce conştiinſă mângăetătoare e să ſii, că atunci când departe pe câmpul de luptă zi de zi siſi noaptele de noapte milioane de nefericiſi trăiesc o adevărată viaſă dobitocească, neavând alte griji şi dorinſi decât îndeſtulirea celor mai primitive instincte a-le foamei şi a setei, pe atunci eu în toată Sâmbăta şi Dumineca pot sbura cu trenul până în

apropiata capitală a imperiului Austriac, în vecinică senina Viena, şi în deplină linişte sufletească pot gusta toate plăcerile estetice, ce ſi-le ofere un oraş, atât de bogat în opere de artă!

O singură zi petrecută într'unul din număroasele muzee ale străvechului centru de cultură, ſiſi ofere mai multe senzaſii şi ſiſi de mai mult de gândit, decât un an întreg petrecut în cutare oraşel uitat din Ardeal.

Logica asta însă nu prinde totdeauna.

Sunt anumite coarde ale inimii pe cari le poſi amuſi pe câtva timp, cu rezonanſe de felul celor spuse mai sus.

În curând însă ele ſiſi reclamă cu atât mai împetuos dreptul lor. Şi atunci au o rezonanſă cu atât mai puternică.

În momente de acestea ſiſi vin în minte atâtea lucruri la părere mici şi neînsemnate, dar cari ſiſi umplu inima de-o dulosă melancolie.

Au perit, ca fumul în faſa vântului, toate raſionamentele optimiste şi cugetul aleargă pe calea umbrăoasă a aducerilor aminte cari toate pri-

nuesc durere şi store din ochi lacrimile părerilor de rău.

Imi reamintesc clipele, când trenul în alergarea-i ne bună în spre ſlata necunoscută din îndepărtatul apus, m'a trecut brusc peste hotarele etnice extreme a-le neamului meu, la Oradea mare.

Atunci am simſit, parcă s'au rupt neşie legături scumpe mie. De-odată m'am simſit desrădăcinat, ca pomul a cărui rădăcină au fost tăiate de o mână nemiloasă, pentruca trunchiul să fie transportat departe, unde se va usca şi va putrezi, de nu va fi aruncat în foc. Am trăit o viaſă întreagă în mijlocul unui popor blând şi cinſit, a cărui limbă o vorbesc cu drag şi a cărui trecut de durere, a cărui obiceuri şi credinſe atât de simple şi totuşi de un înſeles atât de adânc, formează o parte a sufletului meu.

Nu este popor, care să dovedească o mai sinceră alipire faſă de oamenii leſii din sinul lui, decât poporul român.

Bineluſeles dacă acei oameni deodată cu bainele nemſteſi nu au îmbrăcat şi felul necruſător şi arogant de-a trata cu poporul nostru, al stăpânitorilor săi de altă limbă şi lege.

Nu voi uita nici-odată pe un biet bătrân dintr'un sat din jurul oraşului unde mi-am trăit zilele până ieri alaltăieri.

Mă întorsesem acasă dela miſiſie pentru câteva zile, ca să-mi caut de sănătate.

Cum mă plimbam prin piaſă, într'o zi de târg, deodată s-a apropiat de mine un ſărau român adus de spete. Fără să poată zice o sfagură vorbă a început să facă la cruci în faſa mea.

Deşi de pe faſa lui radiantă de bucurie am înſeles, că ce ar vrea să-mi spună, am încercat să-l desleg glasul cu o glumă:

— »Da cei moşule! Doar nu ai văzut pe Necuratul, că te cruceſti aşa în faſa mea!« — i-am zis răsând.

Gluma a prins. Moşul a devenit deodată vorbăreſ:

— Nu dragul meu d-le! Numai dau mulſumită lui D-zeu, că te-a adus iar acasă sănătos şi cu voce bună!

Din mijlocul unui astfel de popor m'a rupt soartea pe multă vreme.

Apoi mai este o durere, care nu o poate vindeca nici filosofia, de ea ori

Tranșeele ocupate ni le-am păstrat și pe mai departe cu excepția unei mici părți, pe care ni-au reluat-o Rușii în urma unui violent atac de noapte.

Din focul dela Carlibaba.

— Din suferințele unui glotaș român. —

Cu data de ieri am primit dela un glotaș român, care se află internat într-unul din spitalele Clujului, următoarea scrisoare, pe care o publicăm încoamă:

Obosiți de un marș de 3 zile prin vâl și peste dealuri și scoborându-ne de pe »Prislop« ne am suit pe muntele Bellem. În 18/1, în ajunul Bobotezei, am înaintat spre a intra în rași în comuna Carlibaba, dar era deja ocupată de dușman. Era luni dimineață și eram cu toții înghețați pe dinafară, hainele ne erau slabe de ghiță, iar înăuntru eram asudați de eșia aborului din noi ca din cai țarna când sunt încălșiți.

Am câmpătat poruncă batalionul 31/III de glotași ca să înaintăm până la hotarul Carlibaba și să ocupăm o înălțime de 1400 metri la stânga. După un marș obositor fără mâncare de-abia am ajuns seara la 7 ore ac. Eram trupe amestecate și anume din reg. 32/III r. 24 și reg. al 29-lea din Buda-pesta.

Soartea a căsūt pe bat 32/III să ție până la miezul nopții Feldwache și după miezul nopții cei dela reg. 24, iar dimineața să se înceapă focul. După ce s'au ocupat posturile noi ne-am tras în pădure și am rănit zăpada, care măsură 11/4 mtr. Ne-am așezat apoi pe sub brazi, am făcut focuri de tabără, iar pe lângă fiecare foc ne-am așezat câte 5—6 oameni. Ne-am desghetat comișul, ne-am uscat obielele și am îmbracat fiecare după cum am avut în trăsă. Apoi ne-am făcut gata să mergem să schimbăm varda. Eu cu ofițerul eram înalțe, pentru că numai câte unu puteam umbra, că urmă nu aveam decât numai din picior în picior și mergeam până la brau în zăpadă.

Deodată la vre-o 100 de pași vedem numai o trupă mai mică la număr, dar necunoscută. Eu înțeleg pe ofițerul și strigăm. Ai!!!

Dar ei s'au tot dus și s'au perdut în întunec.

În momentul când eram ocupați cu schimbul posturilor ca să le aranjăm în Lövészárók (Schützengraben) ce erau făcute din săpădă, ne pomemim deodată cu niște pușcături strajnice pe la spate, așa că cu toții ne-am speriat pentru primul moment fiindcă nu vedeam pe nime și nu știam din ce direcție vine. Nu știam ce să facem și încotro s'o luăm, căci ne sbrârâiau gloanțele pe lângă nas, pe deasupra capului și nu vedeam pe nime, căci era întunec beznă.

Când mă pomenesco mai eram eu cu 3 oameni deasupra dealului, ceilalți să trăsaseră cu toții la o parte. Ar fi pușcă, dar nu cutesau, credeau, că ne pușcă pe noi. Cu o săritură ne retragem și noi sub un mălecan de zăpadă și începem a pușca. Abia am pușcat 5—6 gloanțe numai ce mă pomenesco cu 4 muscali lungi cât prăjinile, că mă iau de după ceafă și mă târăsc într'o vâgăună. Era o cale anume făcută de ei, pe care nu o cunoșteam. Eram rece cu totul de groază, nu doar de frica morții, ci mă temeam că mă vor batjocuri. Oprindu-se în fața mea încep să-mi slăcă: Dauni gyengye (pe românește: să le dau bani) eu le-am răspuns: Nyema (nu am) Ei: Dauny csesnik să le dau ceas (orologiu) eu earăși le-am răspuns: Nyema, că nu am. Destul că au început să mă cotărească prin bu-

sunare. Ce au găsit mi-au luat: tutun, 2 cutii de conservă și țolul cu care ne acoperiam. Bani nu am avut, că nu căpătasesm încă solda pe cele 11 zile.

Departa fiind de-ai noștri, îmi așteptam soartea: sau mă pușcă sau mă fac prizonier. Numai ce văd că muscalii îmi caută loc în săpădă și mă bagă într'o groapă svârîind zăpadă pe mine. Mă îngropaseră până la umeri, apoi au plecat auzind de departe vorbă. Dela 30 de pași au dat vro 2 salve în mine, dar nu m'au nimerit. Eram deja ca mort de slăbiciune, mi-se încețoșe fâclele de frig, și nu mă mai puteam mișca. Am adormit. Despre ziua m-am trezit și am văzut unde sunt. Auzind în marginea pădurii vorbindu-se ungurește, am strigat după ajutor și așa mi-a venit în ajutor cadetul Bardos cu 2 oameni de-ai noștri și mai luat cu el. Cu totul că am fost înghețat a doua zi Marți, în ziua de Bobotează, am ținut foc strajnic prin care mi-am răsunat fugărind pe muscali afară din comuna Carlibaba. În cele din urmă am trebuit să părăsesc câmpul de luptă și să vin să-mi desghet picioarele în spitalul din Cluj și speriez că peste puține zile îeră voi putea umbra ca mai înalțe. Cu toate astea numai atâtea am vrut să zic că: câte pătimește omul și tot nu moare.

Vă salut cu stimă: Cluj în 28/1 1915 Dumitru Gal (Sofu).

Contele Czernin în inaudiență la — Monarhul. După cum anunță o telegramă din Viena, contele Czernin ambasadorul monarhiei austro-ungare la București a sosit alaltăieri dimineața la Viena, unde a fost primit într'o audiență mai lungă de câtră Maj. Sa. Monarhul. La amiază contele Czernin a avut o consfătuire cu noul ministru de externe al nostru, bar. Burian.

Presă maghiară și germană nu face nici un comentariu acestei audiențe, ci se mărginește a relata numai faptul în sine. Numai unele ziare observă, că această audiență nu ar sta în nici o legătură cu vre-un eveniment mai important. Ele insistă asupra obiceiului tradițional, ca noul ministru de esterne să confereze cu ambasadorii personal pentru lămurirea anumitor chestii de principii. Și astfel își esplică și venirea lui Czernin la Viena.

Incât despre audiență aceasta ar fi motivată tot printr'un obicei și anume: când un ambasador ajunge în capitala țării sale, e primit întotdeauna de câtră Domnitor.

Socialiștii pentru pace.

Printre socialiștii din toate țările neutrale s'a pornit o vie agitație pentru reîntronarea păcii. Corifeul socialist Troelstra publică un articol mai lung în »Nieuwe Rotterdamse Courant«, în care se ocupă cu conferința dela Haga a socialiștilor pacifiști. La această conferință au luat parte numai socialiștii din țările neutrale.

În articolul său Troelstra declară, că e firm convins, că guvernele țărilor neutrale, cari și-au trimis reprezentanții la această conferință vor satisface dorințele exprimate acolo și la rugarea partidelor socialiste vor interveni în favorul păcii.

La aceasta va contribui și guvernul Statelor-Unite și încă cu atât mai vărtos, cu cât momentul de față e mai oportun pentru intervenție, dată fiind situația actuală a părților combatante.

Crăciunul raniților din Zărnești.

Reuniunea femeilor române din Zărnești, a cărei președintă este doamna Elena Mețianu, s'a îngrijit ca și soldaților răniți, în număr de 80, internați în hotelul comunal, să li se vestească în mod serbătoresc sosirea crăciunului românesc. În preseara crăciunului s'au prezentat cantorii bisericii cu icoana în sala prefăcută în spital, unde au cântat »Nașterea Ta Hristoase« și »Fecioară astăzi«, fiind de față pe lângă soldații aproape toată inteligența locală.

Părintele protopop I. Hamsea a ținut soldaților o cuvântare ocazională, corul elevilor dela școala primară dirigeat de inv. Valeriu Pană a executat colinelle »O ce veste minunată« și »Moș Crăciun«, iar elevul de clasa VI Ioan Letcă a declamat o poezie potrivită câtră soldații răniți. După aceea a urmat împărțirea între soldați a frumoselor daruri procurate prin comitetul reuniunii femeilor. Nu numai celor 40 de români li s'au dat, ci tuturor fără deosebire de lege și neam. Romanii au primit pe deasupra câte un călindar și câte o carte de rugăciuni. Fiecare soldat a primit cozonaci, poame, plăcinte, prăjituri, țigărete, câte o năframă și câte o păreche de ismene.

Darurile acestea s'au adunat dela următoarele persoane: I. P. S. Sa Mitropolitul Ioan Mețianu a dăruit 40 cârticele de rugăciuni; Doamna Elena Dr. Iancu Mețianu 7 duzine năframă, 500 țigărete, 1 vadră vin; Reuniunea femeilor române din loc 80 părechii pantaloni ismene; comitetul pentru ajutorarea poporului 100 cor., doamna Aurelia I. Hamsea mere, 2 vedre de vin și 400 țigărete; dna Anastasia I. Străvoiu 80 prăjituri, 300 țigărete; dna Paulina I. Ionică 44 prăjituri, 1 vadră vin, 2 ferdele mere; dna v. d. Elena Nistor 200 țigărete; Maria I. Sperchez 200 țigărete, 2 plăcinte; Otilia C. Ioanovici 200 țigărete, 2 plăcinte; Victoria Coman 40 prăjituri, 2 plăcinte; Maria N. Pană mere, 40 prăjituri, 2 plăcinte, 200 țigărete și cafea neagră; Reveica I. Vodă 2 plăcinte, 2 butoale de bere, Elena Nastea 2 plăcinte, Aurelia Colesiu 2 plăcinte, Ioan I. Comșa mere, 40 prăjituri, 100 țigărete; Maria Nema 1 plăcintă, 200 țigărete; Stana Dan 40 prăjituri; Emilia Bude 2 plăcinte; Maria Baiu 1 plăcintă; v. d. Elena Comșa Baiu 200 țigărete; Aurelia Clora 70 prăjituri; Maria Micudă 70 prăjituri; Pompiliu Dan jurnale, reviste, 100 țig.; fabrica Martin Copony hârtie de pachetat, Zinca Mețianu 140 prăjituri.

După împărțirea darurilor, în numele raniților a mulțumit reuniunii femeilor și tuturor donatorilor doamna Lucia Iacko, președinta secției locale a »Crucii roșii« și buna îngrijitoare sâlnică a spitalului.

Soldații răniți au rămas adânc mișcați de dragostea manifestată față de ei din partea inteligenței române. În serbătorile Crăciunului, la anul nou și la Bobotează ei au primit la mesă și câte o sticlucă de vin din darurile arătate mai sus.

Acordul româno-bulgar.

Din Roma se anunță:

Fostul ministru de externe bulgar Ghenadieff a declarat corespondentului ziarului »Matin« la Roma, că negociertele pentru un acord între Bulgaria și România s'urt aproape încheiate. România va înapoia Bulgariei o parte din teritoriile cucerite în al doilea războiu balcanic.

În urma negocierilor cu Bulgaria Serbia va restitui Macedonia și a hotărât să propue Greciei să dea satisfacție Bulgariei. Grecia ar fi primit această propunere cu condiția încă ca Serbia să-i dea compensații teritoriale în ținutul Monastir.

Intrevederi diplomatice la Londra.

Din Londra se anunță: Se telegrafiază din Londra, că după o lungă convorbire cu d. Asquith, sir Grey a primit pe Marchizul Imperial, ambasadorul Italiei, cu care s'a întreținut timp de vre-o două ceasuri. Imediat după Marchizul Imperial, sir Grey a primit succesiv pe d. Mișu, ministrul României, pe ministrul Bulgariei și pe consilierul ambasadei rusești. La Roma se dă o oarecare însemnătate acestor convorbiri diplomatice.

Lista colectelor pentru soldații din garnisoana din Cristian.

Eugenia Pop, preoteasă 5 cor. și 3 colaci, Melania Ludu preoteasă 500 țigărete Maria N. Nuntean Inv. 40 fl. 1 colac și 6 ouă, Paraschiva G. Popa, Inv. 2 cor. 3 colaci și 3 l. lapte, Iuliana G. Lincu, Inv. 1 cor. 3 colaci, Paraschiva I. Barbu 1 cor. 2 colaci, 2 l. lapte și 2 ouă, Sofia Hogea 20 fl. 2 colaci, Paraschiva G. Barbu 60 fl. 1 colac, Elena D. Blehoi 40 fl. 1 colac, Maria G. Badiu 1 cor. 2 colaci și 4 ouă, Maria I. Nuntean 40 fl. 2 colaci, Valeria Roman 10 fl. 1 colac, Ana Z. Bărlă 1 colac, Maria St. Nistor 40 fl. 1 colac, Paraschiva Bărsan 20 fl. 1 colac, Elena Ciucu 20 fl., George Mihai 10 fl., Maria Curilă 20 fl. 1 colac, Maria I. Bărlă 40 fl. 1 colac, Maria Popa 20 fl., Maria S. Hogea 40 flieri.

Marina I. Mihai 60 fl. 1 colac, Floarea Sirbu 20 fl. 1 colac, Eleftera Morar 40 fl. 1 colac, Maria Silea 40 fl. 1 colac, Stanca Blehoi 40 fl., Ana Arnăuț 40 fl. 1 colac, Elisabeta Băndean 20 fl., Maria Floarea 20 fl. 1 colac, Paraschiva Nan 20 fl. 1 colac, Maria Neculicoi 40 fl. 1 colac, Paraschiva Căgroi 20 fl. 1 colac, Paraschiva Zambor 40 fl. 1 colac, Paraschiva Pitic 30 fl. 1 colac, 2 l. lapte, Paraschiva Cifra 40 fl., Paraschiva G. Bărlă 20 fl. 1 colac, Ana Lud 20 fl. 2 colaci, Victor Kovács 30 fl., Paraschiva Grecu 50 fl. 1 colac, Paraschiva I. Badiu 20 fl. 1 colac, Maria I. Zărnescu 20 fl. 1 colac, Ana I. Bărlă 20 fl., Elena Badiu 20 fl. 1 colac, Efrosina Mușina 20 fl. 1 colac, Maria Lupu 1 colac.

Paraschiva Lațcu 1 cor., 1 colac, 2 l. lapte, Maria G. Coșuleț 40 fl. Ana Ungurean 50 fl. 1 colac, Eugenia Dobrua 1 colac, Reveica Pitic 20 fl. 1 colac, Maria St. Mihai 20 fl. 1 colac, Tațiana Mihai 30 fl. 1 colac, 2 l. lapte, Maria D. Grădinar 20 fl. 2 colaci, Anastasia Stavros 1 cor. 1 colac, Margareta Staiculescu 50 fl. 1 colac și 2 l. lapte, Efrosina Cămpăan 60 fl. 1 colac și 2 l. lapte, Valeria Căprui 20 fl. 1 colac, Reveica N. Coșuleț 40 fl. 2 cor. Ecaterina Marcu 20 fl. 1 colac, Maria I. Oltean 1 cor. 2 colaci, 2 l. lapte și unt, Eva Bărsan 20 fl. 1 colac, Reveica Proca 10 fl. Ileana Rucărean 40 fl. 1 colac 4 ouă, Maria D. Rucărean 20 fl. 2 colaci 2 l. lapte, Paraschiva Daneș 30 fl. Maria Ghiran 60 fl. 1 colac, Ana Omistoc 10 fl. Ana G. Pesteș 40 fl. Aron Geană 40 fl. Maria Proca 6 fl. Maria I. Staiacu 10 fl. Bucura Pisteș 30 fl. Ana Zaharie 10 fl. Maria G. Coșuleț 1 cor., Maria D. Staiacu 40 fl. 2 colaci.

Susana Codlean 20 fl. 1 colac Ana Brescan 30 fl. 1 colac și 8 ouă, Maria I. Coșuleț 1 colac, Maria B. Hărmăneanu 10 fl. 1 colac, Paraschiva Tătuș 20 fl. Ileana Lăutar 40 fl. Ana Staiacu 20 fl. 1 colac, Elisabeta Pisteș 30 fl. 1 colac Paraschiva Pascu 1 cor. Paraschiva Mihai 40 fl. 1 colac, Maria Pleșa 20 fl. Efrosina Stoichit 40 fl. 1 colac, Ana L. Rucărean 20 fl. Eva Man 50 fl. 2 colaci, Maria Rusu 20 fl. 1 colac 4 ouă, Maria R. Părvu 50 fl. Paraschiva Ivan 10 fl., Maria N. Rucărean 2 cor. 2 colaci 3 l. lapte, 4 ouă, Maria Mihai 40 fl. 1 colac Ana I. Mihai 40 fl. 1 colac Bucura D. Blehoi 20 fl. 1 colac, Paraschiva B. Barbu 30 fl. 1 colac Ana I. Popa 20 fl. 1 colac, Ana N. Coșuleț 50 fl. Ana Hărmănean 1 colac.

Maria I. Badiu 1 cor. 1 colac, Maria I. Badiu sen. 1 colac, Maria Stinghe 40 fl. 1 colac, Maria Nuntean 50 flieri 1 colac, Maria Șandru 20 fl., Ana D. Oltean 1 cor. 1 colac, Maria Bărsăcu 1 cor. 1 colac, George Dumitru 40 flieri, Maria Găină 20 fl., Reveica Barbu 20 fl. 1 colac, Maria Dobrescu 2 colaci Paraschiva Marcu 1 colac, Maria Ionită 1 colac, Maria G. Oltean 1 colac, Elena Popa 1 colac, Maria Thoma 1 colac 1 l. lapte și un ou, Paraschiva Albert 1 colac, Elena O. Nan 1 colac, Maria D. Staiacu 2 colaci și 4 ouă, Maria Bogdan 1 colac 2 l. lapte și 6 ouă, Bucura Stoichit 1 colac, Maria D ma 1 colac, Ecaterina Dima 1 colac, Reveica Nan 1 colac, Floarea Stinghe 1 colac, Maria Hărmănean 1 colac, Flotea Brescan 1 colac, Reveica Pisteș, 2 colaci și 2 litre lapte, Bucura Coanta 1 colac, Ana N. Oltean 20 fl. 1 colac, Elena Geană 1 colac, Paraschiva Malăia 1 colac, Maria Griguiță 1 colac, Maria I. Hogea 1 colac, Ana G. Popa 2 colaci și 4 ouă, Maria Prodan 1 colac, Ana Omistoc 1 colac, Maria N. Oltean 1 colac, Maria Ravas 1 colac, Paraschiva Nan 1 colac, Maria Staiculescu 1 colac și 3 ouă, Maria R. Badiu 1 colac, Paraschiva Ravar 1 colac, Maria Mihai 1 colac, Iustina Coșuleț 1 colac și 5 ouă, Bucura Bozocca 1 cor. 1 colac, Reveica G. Mihai 1 colac, Floarea Bureți 1 colac, Maria Prada 1 colac, Lazar Găină 1 colac, Floarea Nuntean 1 colac, Floarea Pisteș 1 colac, Susana Staiacu 1 colac Maria I. Nan 2 l. lapte.

Cristian, în 12 Ianuarie 1915.

Eugenia Pop preoteasă.

Pentru Crăciunul raniților români din Cluj.

— O rugare. —

Sliite fiind de împrejurări, — cari ne impuneau ca să ne afirmăm — și mai ales de sentimentele noastre, ca să nu lășăm aproape 3000 de raniți români fără de serbători, fără de o mână de mângăiere și bucurie de-o așa de mare și sfântă zi cum e Nașterea Domnului, pierduți, uitați de alior prin spitalele de aici, am făcut, ceea ce la început ne părea imposibil de realizat: Crăciun românesc, în toate spitalele din Cluj. Dar chiar, fiindcă la început ne părea o imposibilitate să facem noi, o mână de femei române, cari nu doream și nu puteam să apelăm la sprijin străin, — ceea ce făcuse societatea întreagă a acestui oraș de 60 mil locuitori, de Crăciunul gregorian — să împărțim pe toți raniții, nu numai pe ai noștri, căci astfel nici nu se putea, nu am întreprins la timp pașii pentru a asigura mijloacele necesare. Neputând însă rezista până 'a sfârșit îndemnului de-a procura cu orice preț câteva clipe fericele acelor, cari și-au pus viața pentru noi toți, în ultimul moment ne-am decis să încercăm totuși și ne-am adresat după ajutor material și cătorva persoane afară de Cluj, celor mai alese numai, scriind Capilor bisericești și altor personalități a noastre, cu totul 25 cherșori, dela cari speram acoperirea cheltuielilor noastre, mică față de numărul mare (4000) a acelor, cari trebuiau să capete fiecare darurile noastre modeste, dar mare față de puterile noastre restrânse. Cu mulțumire sufletească și cu adâncă recunoștință am văzut cât de bine ne înțelege cel mai mulți și cum ne dau cu dragă inimă sprijinul lor valoros. Deoarece însă au fost locuri, unde rugarea noastră n'a aflat răsunet, ne vedem fortiate a recurge ulterior și la cercuri mai largi a publicului nostru, deși am fi dorit, ca acelea să rămână cruțate măcar de noi, fiind zilnice și multiple jertfele ce le aduce. Speram totuși, ca generositate publicului românesc ne va procura și nouă mijloacele de-a face față îndatoririlor, ce-am contractat și ce ni se impun mereu în acest centru atât de espus. Oferte sunt a se adresa la subsemnata (Cluj, Monastori-ut 48).

Totodată îmi iau voie a rectifica câteva greșeli, ce s'au strecurat în articolul »Pentru Crăciunul raniților din Cluj, Contribuiri« din numărul 7 a. c. a »Gaz. Trans.«

- 1. Intre cei ce au dat câte 10 cor. numele ultim este a se cesti: D-I Ioan Pop și soția născ. Maria Cioplea 10 cor., apoi:
2. Cineva pentru o medalie 10 cor.
2. La suma de 7 cor. »Cineva în loc de lumină;
3. Teologii dela soc. Alexi-Șincai, Gherla 70 es. »Sf. Parasclis, iar Teologii din Blaj 100 exempl. cărți și reviste diferite;
4. D-I Petra-Petrescu 50 esemplare cărți (opuri de-ale D-sale).
5. D-na Nuty Dr. German 1 coș mare de mere și jurnale.
Primească toți cele mai călduroase mulțumite ale noastre.

Anna A. Popp de Lemeny, Președinta reuniunii fem. »Sf. Maria«.

Anglia cere Spaniei libera aprovizionare.

Din Roma se anunță: »Corriere d'Italia« primește din Madrid știrea că Anglia a înștiințat guvernul spaniol că a sosit momentul ca Spania să-și arate simpatia pentru cauza aliaților. Anglia ar cere ocuparea provizorie a orașului Tanger și deschiderea frontierelor spaniole pentru libera aprovizionare a aliaților. Anglia ar ceda Spaniei șapte culrasate și ar aștepta răspunsul până la sfârșitul lunii Ianuarie.

Se afirmă că președintele consiliului de miniștri spaniol ar prefera să demisioneze de cât să cedeze în aceste condițiuni.

ȘTIRI.

— 17 Ianuarie v. 1915.

Inmormântarea locotenentului I. E. Aron.

În dangătul duos al clopotelor dela biserica domnească din Schei-Brașovului, în acordurile triste și sombre ale muzicii militare și între suspinele sincere ale tuturor, fără deosebire de naționalitate a fost purtat ieri spre țărâna pământului primitor locotenentul I. E. Aron, din reg. de inf. 51, primul ofițer înmormântat în Brașov dintre atâția câți au căsūt jertfă în războiul mondial actual.

Solemnitatea a decurs serbătoresc așa cum se cade unui erou.

cât de optimistă, nici lectura zilnică, nici senzațiile de artă din împărătescul oraș.

Durerea asta n'o înțelege, decât cei, care după ani trăiți în sânul unei familii, deodată se vede aruncat de soartea departe. Departe de mângâierile unei soții iubitoare și de desmădărilor gingașe ale unor copii nevinovați.

E seară. Seară de Anul nou. Stau singur în odaia mea de burlac involuntar.

Cetesc nu știu pentru acăta'oră o epistolă sosită din îndepărtatul Ardeal.

Nevasta îmi descrie într'ansa Crăciunul dureros, pe care l'a petrecut împreună cu copilașii, pe când pe mine o tristă datorie de militar mă rupsese din mijlocul lor tocmai în presajma sfîntelor sărbători.

Parcă o văd cum aprinde cu lacrimi în ochi pomul de Crăciun și cum așează lângă el micile daruri destinate copiilor.

Sună clopotelul și cinci copii năvălesc înăuntru sgomotoși și veseli.

O clipă uită tot și toate și se bucură neturburați de cele ce le-a adus Ingerul.

Nu mai copila mea cea mai mare,

mai serioasă și mai înțelegătoare, se așează pe un fotel, și se uită pierdută, la pomul de Crăciun.

Deodată își pune batista la ochi și erumpă într'un plâns amar:

— »Tațică dragă! De ce te-ai dus de la noi!»

E târziu. Luminile s'au stins de mult de pe pom. Copii s'au culcat cu toții. Numai cea mai mică, scumpa tați Steluță, așteaptă să se culce și mamăsa, care mai are de rădădit câte ceva pentru ziua de mâine.

Sub ochii priveghetori ai mamei sale micuța înghenunchie în fața icoanei sfînte. Rostogeste cu glasul ei dulce rugăciunea de seară: »Inger Ingerului meu«. Apoi își face cruce și se culcă repetând seară de seară oine știe până când cuvintele:

»Doamne dă să vie tata acasă.»

Da sunt dureri, pe cari nu le vindecă nici un raționament. Fără de carl exilul nu ar fi exil, iar locul nașterii și culbul familiar, nu ar avea acel farmec dureros, care crește cu departarea și pe care nu-l roade dintele vremii.

(v. m.)

Căsat în lupta pentru apărarea pământului patriei locotenentul I. E. Aron nu și-a desmăniț un singur pas din scurta-i carieră. El a fost un erou. Doar mai mult. A fost banul de dare, jertfa bineprimată a părintelui său, I. Aron, bătrânul director în penziune al școalelor centrale elementare din Brașov, care pe lângă o viață întreagă, pe care și-a jertfit-o pe cadavru, pentru luminarea viitorilor cetățeni ai patriei și-a dat acum vlăstarul însuși pentru înfăptuirea idealului pentru care a muncit atâta.

La înmormântare au fost reprezentate toate clasele sociale. Un impozant cortegiu de militari și civili — tot ce avea Brașovul mai bun — l'a petrecut pe eroul defunct la biserică și de acolo la locașul de veci.

După serviciul divin părintele protopop al Brașovului dl. Dr. Vasile Safta a rostit un panegiric românesc, demn și cinstit, care l'a mișcat pe toți.

Petrecut de o puternică salvă dată de compania de onoare ordonată la ceremonie, locotenentul Aron a fost așezat în mijlocul ropotelor de puști acolo, unde nu va mai putea auzi nici odată bubuitul armelor apărătoare de pământul țării, arme, cari i-au fost atât de dragi eroului dus.

Serviciul divin a fost săvârșit de SS. LL. preoții Ion Fricu și preot militar Petrișor.

Distincțiuni militare. Cu prea înalta laudă și recunoștință a fost distins pentru ținuta vitejească în fața dușmanului d-l căpitan *Alexandru Vlad* din reg. 33 de inf.

Permisivitatea de-a primi și purta „Crucea de fer”, distincțiune conferită de Maj. Sa Impăratul Wilhelm, s'a dat d-lui căpitan *Iosif Cav. de Iacobici* din serviciul comandamentului sup. al armatei.

Un major român victimă unei explozii. Din București se anunță: Joi dimineață s'a răspândit în Capitală șovonul, că la arsenalul din Roma s'a produs o groznică explozie, cu prilejul unor experiențe ce se făceau cu niște obuze. Într-un arsenal ar fi sărit în aer în urma acestei teribile explozii. Printre victime se spune, că s'ar afla și membri unei comisii militare românești, în frunte cu majorul Cernovodeanu din artilerie. Această comisiune fusese trimisă, după cum se știe, să recepționeze, în Italia, material de artilerie. Explozia s'a produs în timpul când comisiunea română făcea experiențe de tragere.

Interesându-ne lalegațiunea italiană, ni s'a afirmat că, în adevăr, acolo s'a primit o scurtă telegramă, în care se spune, că la o fabrică de munițiuni din Italia s'a produs o explozie și că printre victime se află și *majorul român de artilerie Cernovodeanu*. La ministerul de război de asemenea s'a confirmat faptul, fără amănunte însă. Ministerul a primit o telegramă, prin care i se anunță, că majorul Cernovodeanu, trimis în misiune pe 6 luni în Italia, pentru recepționarea munițiilor de artilerie, ar fi căzut victimă unei explozii într-o fabrică dintr-o localitate așezată în nordul Italiei.

Majorul Cernovodeanu Paul, din reg. 2 artilerie, unul dintre cei mai distinși ofițeri de artilerie, fiind specializat în chestiuni tehnice a fost trimis în Italia spre a recepționa materiale de război. Pe când se făcea experiențe cu niște granate de mână, una din ele a făcut explozie înainte de vreme. Explozia produsă l'a rănit grav pe major, care, după câteva minute a murit. Majorul Cernovodeanu absolvise școala de

război în mod strălucit și era un ofițer de mare viitor. Era abea de vre-o 36 ani și foarte apreciat în toate cercurile, atât pentru valoarea sa militară, cât și pentru însușirile sale ca om de societate.

Banchetul în onoarea lui Scotus Viator. Ziarul „Az Est” aduce știrea, că cunoscutul scriitor englez dl. *Seton Watson*, care scrie sub pseudonimul *Scotus Viator*, a fost obiectul unei vii manifestațiuni de simpatie la București. Liga națională și sindicatul ziariștilor au dat un banchet în onoarea lui. La acest banchet au luat parte și mai mulți politicieni de frunte, între cari dd.: *Nicu Filipescu, Take Ionescu, P. Grădișteanu, N. Flevia etc. etc.*

Dl. *T. Ionescu* a golit păharul în sănătatea regelui Angliei, precum și în sănătatea celui sărbătorit.

Dl. *Seton Watson* a toastat pentru M. Sa regele *Ferdinand* și regina *Maria*, a căror înrudire cu casa regală a Angliei îndreptățește la multe speranțe.

Arestarea casierului armatei franceze. Zilele acestea a fost arestat la Paris casierul general al armatei franceze, *Desclaux*, fost șef de cabinet al ministerului de război. Despre această arestare, care a produs o vie indignație în toată Franța, se comunică următoarele amănunte:

De câteva timp se observase că de două-trei ori pe săptămână, *Desclaux* trimetea la Paris pe adresa amantelor sale numeroase colete cu provizii și alte obiecte. La 19 cur. doi soldați fiind opriți având niște pachete, au declarat că sunt încercate de dl. *Desclaux*. Autoritățile militare punând să fie supravegheați l'au surprins pe când sustrăgea obiecte din magazinele armatei. *Desclaux* și amanta sa au fost arestați. Consiliul de război al guvernului militar din Paris va judeca pe vinovat.

Pentru văduvele și orfanii eroilor noștri. Neconsolații *Dr. Lazar Popovici* medic în Viena și soția sa *Delia n. Marienescu*, din cauza timpurilor grele de război, privați de mângâierea de a putea asista la astrucarea rămășițelor pământești ale buului și neuitatului lor tată *Dr. Atanasiu Marienescu*, înloc de cunună peritoare pe costeul lui, dăruiesc 50 cor. la fondul Andrei baron de Șaguna pentru ajutorarea cu preferință a văduvelor și orfanilor rămași în urma eroilor noștri căzuți pe câmpul de onoare. Pentru priinos, dorind mângâiere celor îndurerăți, exprimă sincere mulțumite, în numele Reuniunii meseriașilor sibiieni, *Victor Torășianu* prezident.

Cine a așezat mine în Dunăre. Biroul de coresp. din Viena comunică: Știrea ziarelor după care niște mine austro-ungare s'ar fi desprins pe Dunăre și ar amenința navigația română, sunt fără temei: nici o mină austro-ungară nu a fost așezată în Dunăre, dar e bine stabilit că au fost așezate mine pe țărmul sârbesc și se știe că trei vapoare ale companiei germane de navigație au fost victimele acestor mine pe malul românesc.

Starea vitelor în Franța. După cum scrie ziarul „Le Matin” ministrul agriculturii din Franța a supus comisiei bugetare un raport după care la 1 August cantitatea de vaci, bol și viței din Franța era de 12.397.000 de capete. De atunci această cantitate a scăzut cu peste 10 la sută. Ministrul accentuează, că trebuie să se uzeze cu mare precauție de această cantitate rămasă. Cel mai bun mijloc ar fi să se sporească importul cărnii înghețate, ca să se poată satisface necesitățile alimentare.

Știri mărunte. Generalul comandant arhiducele *Frideric* a mers

zilele trecute la front trecând peste *Neusandec*. Eri s'a reîntors apoi la *Cracovia* peste *Gribov*.

După cum se anunță din *Copenhaga* călugărul *Rasputin*, puternicul sfetnic al țarului, a suferit zilele trecute un accident, care era să fie mortal. Pe când se ducea cu sania la plimbare, un automobil ce venia din direcție contrară cu viteză maximă a izbit de sanie aruncându-l pe *Rasputin* la depărtare de vre-o trei metri. Din întâmplare însă călugărul n'a auzit nici o leziune căzând pe zăpadă.

Se zice că accidentul acesta ar fi fost un atentat pus la cale de pacifiști în contra vieții călugărului războinic.

— În jurul canalului de *Suez* se dau lupte violente între avantposturile turcești și engleze.

— Ministrul lucrărilor publice al Angliei a declarat, că Marea-Britanie are la dispoziție jumătate milion de oameni gata în tot momentul să plece pe câmpul de luptă.

— Serbia nouă mișună de comitații bulgari, cari îndeamnă pe recruții macedo-bulgari să dezerteze din armata sârbescă.

— Rusia a dat voce consulilor germani să poată pleca acasă.

— Unele ziare afirmă, că despre vaporul englez „Potaro” nu se mai știe nimic. Se zice, că l'ar fi scufundat crucișătorul german „Kronprinz Wilhelm”.

Deasemenea se afirmă că ar fi fost scufundate vapoarele engleze „*Therese Hoymer*” și „*Glamorgan*”.

Mulțămita răniților din Aiud. Un rănit din Aiud ne scrie: Acum cânt sunt gata de plecare din Aiud mulțămesc în numele răniților la toți aceia, cari nu și-au uitat de noi, de sfințele sărbători și ne-au împărțit daruri. Deosebit mulțămesc unei d-ne române, care pot să zic că e fala răniților români din Aiud. Pe lângă alte nații poate să se mândrească și ei că nici ei nu sunt fi perzării, — aici au și ei un suflet bun, care nu și uită de țărani români și îi cercetează tot la 2—3 zile cu foi românești: ca „Gazeta Transilvaniei” „Românul” și „Unirea”. Nu poate nimeni să-și închipue bucuria ce o au răniții, când capătă foi, cu ce dor le-așteaptă ca să vadă și ei ceva despre frații lor rămași în luptă.

Acea d-nă română, care ne mângâie în lipsa multor mame de cari ne-am despărțit de mult și cari știe ce-i durerea de mamă, este stămână d-nă mamă a d-lui *Dr. Emil Pop* avocat în Aiud. Îl mulțumim din inimă. Dece bun Dumnezeu să se afle de acestea doamne la toate spitalele unde sunt Români. Să trăiască și d-l avocat *Dr. Emil Pop*, căci tot foi cu sigilul dumnisale sunt în spital. Trăiască domnii redactori de la toate foile, ca să mai poată trimite încă mulți numeri pe numele d-lui avocat ca să se poată împărții și de aici încolo răniții din Aiud.

Fotografii pentru pașapoarte în Germania și România se eșecută în modul oficial prescriis în atelierul *Lang* din Strada Porții 52 în timp de 24 oare. 5—10

Pentru sârmanul Ioan Uliciu.

În urma apelului nostru făcut pentru soldatul român *Ioan Uliciu*, căruia i s'au amputat ambele picioare, am primit următoarele contribuții:

- Transport din nrul trecut 55 cor.
- D-l Tache Andreianu 20 >
- D-na Maria B. Baiulescu 20 >
- preș. uniun. și reun. fem. 20 >
- D-l Nicolae Sulică prof. 5 >
- D-l Rom. Dogariu secr. Efor. 5 >

Laolaltă 105 cor.

Publicare de licitațiune.

Pentru esarândarea moșiei din Cergăul mic aparținătoare „*Fundațiunii culturale și de binefacere Ioanu N. Moldovanu*” să va ține licitație publică în Blaj la 17 Februar 1915 st. n. la 11 oare a. m. în cancelaria advocațială arhidiecezană.

Prețul de strigare este 9000 coroane.

Descrierea mai amănunțită a acestei moșii acomodată atât pentru economia de câmp, cât și pentru economia de vite, precum condițiile de licitare și esarândare să pot vedea în cancelaria advocatu-lui arhidiecezan.

Ceice doresc a lua parte la licitație sunt obligați a depune un vadiu de 900 coroane în bani gata, ori hârtii de valoare notate la bursa din Budapesta.

Ofertele prezentate în scris, până la termenul de mai sus să vor lua numai atunci în considerare, dacă se vor face pe lângă acudarea vadiului amintit și pe lângă declarația, că ofertorul cunoaște condițiunile de licitare.

Blaj, la 29 Ianuarie 1915.

1—2 **Dr. IULIU MANIU**
advocat arhidiecezan.

Proprietar:

Tip. A. Mureșianu: Branisce & Comp.
Redactor responsabil: Ioan Lacea.

Anunț de licitație.

În 22 și 23 Februarie 1915 st. n. se va vinde cu licitație în localul casei de Zăloage dela oarele 8 începând obiectele amanetate din 9 Noemvrie 1913 până inclusive 12 Decemv. 1913 și anume: acele obiecte cu Nrii 16544 — 1913 până inclusive cu Nrii 18562 — 1913, a căror termen a expirat și încă nu s'au rescumpărat.

Obiectele care se vor vinde sunt: Giuvaericele, Ciasornice de aur și argint și alte scule de armă, Cioaie, Cositor, postavuri, haine bărbătești și femești, Cisme, ghete și altele.

Vânzarea se face cu bani gata.

Rescumpărarea sau înoirea amanetelor se poate face cu o zi înainte de licitație. Prezentatorul unui bon de amanet poate cere înapoierea sau răscumpărarea unui obiect amanetat numai în timpul licitației, și atunci numai într'u atât până ce licitația obiectului amanetat încă nu au început.

Primirea de amaneturi, precum și rescumpărarea amaneturilor nelicitate se poate face cu o zi înaintea licitațiunii numai în măsură restrânsă, încât permite rescumpărarea amanetelor a căror termen a expirat.

Brassó, 28 Ianuarie 1915.

Casa de amanetare orășenească.
1—2

Hotel și Cafenea „METROPOL”.

Am onoarea a aduce la cunoștința On. public din Brașov și jur și On. oaspeți din România că am luat în antreprisă.

Hotelul și cafenea „Metropol”

Brașov, Strada Neagră Nr. 2.

renovat și aranjat cu tot confortul necesar. 20 camere, Rog cu toată căldura Onor. Domni și Dame din România a cerecta Hotelul în sezonul de vară.

Asigurând pe Onor. vizitatori de un serviciu prompt și cu atențiune, sper că voi fi sprijinit în noua mea întreprindere cu deosebire din partea On. public românesc.

Cu toată stima

Iancu Axente.

**COVOARE
LINOLEUM
PERDELE**

TELLMANN & SPEIL
Târgul Grăului nr. 8.

Îngrijim și așezarea de **Linoleum** cu lucrători experți
Lucrările de **Linoleum** în Hotel Coroana sunt executate de firma de sus.

Pânzături, albituri de pat, se pot cumpăra cu prețul cel mai convenabil, în alegere mare, prețurile cele mai ieftine la

TAILOR FOR GENTLEMEN

M. NEUMANN

CENTRALA:

FURNIZORUL CURȚEI ȘI CAMEREI IMPERIALE REGALE:

WIENA

SUCURSALE:

BRASOV

BUDAPESTA

Mare Depozit de Haine pentru Bărbați, Băeți și Fetite

.. Toate în calitățile cele mai bune și croială elegantă, prețuri originale, fixe .. | | Cereți catalogul nostru ilustrat. ..

Vă rugăm să priviți vitrinele

LANG, ROSENTHAL & PAHLMERT

Târgul boilor Nr. 1. BRAȘOV, Strada porții Nr. 4. (51-50)

Fotografia modernă.

Am onoarea a aduce la cunoștința Cnorr. public, că am deschis un nou

Atelier de fotografie modernă

Strada Vămei nr. 34.

In urma aranjamentului meu special pot în fiecare oada face fotografii artistice.

La dorință și în locuințe, fără urcarea prețului. Garantiez executare exactă.

Cu toată stima

Wilhelm Herter,

19-50 fotograf, Str. Vămei (colțul str. sf. Ioan).

Specialitate de apă minerală.

Isvorul MATILD din Bodok

este cel mai apreciat reprezentant al apelor minerale alcalice.

Apă minerală de primul rang

care amestecată cu vin este superioară celorlalte ape minerale.

Beutura de predilecție a cercurilor celor mai înalte sociale

care în urma conținutului și îngrijirii conștientoase și curate a izvorului, se preferă din partea medicilor apei minerale mondial renumite Gieshübler.

Cel mai bun semn

contra falsificărilor a apei minerale MATILD este limpezeala absolută până la cea din urmă picătură.

Depozit principal a apei MATILD în Brașov la firma E. O. & L. THEIL, Strada gării Nr. 25. Telefon 364 se capătă în cele mai multe prăvălii cu ape minerale și în restaurantele mai de frunte.

Cu toată stima

Administrația izvorului, Iosef György,

Șepsihodok (Ardeal).

56-200.

Lemne de fag prima pentru ars

din pădurea proprie, cu vagonu sau cu stînjînul duse acasă, sunt de vânzare la

Bajko Barabás

Brașov Strada gării Nr. 45

Depozitele „Albina“.

Ionel Ciucășel

croitor de haine bărbătești

Brașov,

Târgul Florilor 18.

18-50

Anunț.

Doritorii de a-și procura ori ce fel de cereale din România

sunt rugați a se adresa casei

Moldoveanu & Boros din Brăila

care are sucursale

în toată România

5-10

și pot lîfera și în streinătate în orice direcțiune a țării doresc.

Abonamente la „Gazeta Transilvaniei“

se pot face ori și când pe timp mai îndelungat sau lunar.

Adminstr. „Gazetei Transilvaniei“.

Anunțuri

primește Administrațiunea Gazetei Transilvaniei cu prețurile cele mai MODERATE.

Atelierul nostru tipografic precum și

Redacția și Administrația ziarului „Gazeta Transilvaniei“

s-au mutat în casele proprii din

Strada Prundului Nr. 15

(vis-a-vis de băile românești).

Rugăm deci onoratul public românesc precum și vechea noastră clientelă să ne onoreze și în noul nostru local cu comenzile lor, cari vor fi executate prompt și la timp

Comenzile se pot face și prin telefon, rugând în acest scop pe onorații noștri clienți să ne cheme la telefon.

Telefonul redacției și al tipografiei poartă numărul 226.

Onorațiilor noștri cetitori le aducem la cunoștință, că ziarul nostru se află de vânzare în fiecare seară la orele 5 $\frac{1}{2}$ la administrația ziarului nostru apoi la firmele din cetate: SERVATIUS (Târgul cailor), zarafia POP, firma EREMIAS-nepoții (Strada Hirscher) și la firma ROSENBERG din fostul local al „Gazetei Transilvaniei“, la tutungeria din colțul Bulevardul Rudolf --- promenada de jos

In Sibiu: la tutungeriile Hermine Frank (Str. Cisnădiei), L. v. Nemeth și Berta Stürmer.

In Blaj: la Librăria diecezană.

In Făgăraș: la librăriile Preda și D. Thierfeld.

In Turda: la librăria românească.

In Mediaș: firma G. A. Reissenberger.

In Abrud: la colportarul A. Taigher.

In Caransebeș: firma Petru Lepa.

In Borgopund: firma Iacob Chencinschi.

In Cluj: tutungeria Lehota, Bar. Veselényiut.

Cu stimă:

Societatea în comandă Tipografia A. Muresianu - Branisce & Comp.